

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0396
(mr. D.P.C.M. Hellegers, voorzitter en mr. P.V. Remmerswaal, secretaris)**

Klacht ontvangen op	: 14 december 2020
Ingediend door	: De consument
Tegen	: De Volksbank N.V., h.o.d.n. SNS Bank, gevestigd te Utrecht, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 28 april 2021
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

De consument heeft de bank verzocht om zijn ex-partner te ontslaan uit de hoofdelijkheid. Dat verzoek is door de bank afgewezen omdat de financiële draagkracht van de consument onvoldoende is. De consument vordert dat de bank het ontslag uit de hoofdelijkheid verleent. Hij heeft daartoe aangevoerd dat zijn belang bij het verlenen van het ontslag uit de hoofdelijkheid zwaarder weegt dan het belang van de bank bij instandhouding daarvan. De commissie is van oordeel dat de bank niet verplicht is de ex-partner van de consument uit de hoofdelijkheid te ontslaan.

1. De procedure

- 1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank en 4) de repliek van de consument.
- 1.2 De commissie is van oordeel dat dit geschil zich leent voor verkorte behandeling als bedoeld in artikel 32 van haar Reglement. De uitspraak is daarom niet-bindend. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

- 2.1 De consument heeft samen met zijn (inmiddels ex-)partner in 2003 een hypothecaire geldlening afgesloten bij de bank met een hoofdsom van € 800.000,-. Tot zekerheid voor terugbetaling van de lening is aan de bank een effectenportefeuille en een Reaal polis verpand. De consument en zijn ex-partner zijn beide hoofdelijk aansprakelijk voor de lening.

- 2.2 Eind 2019 is de consument van zijn ex-partner gescheiden. In het echtscheidingsconvenant is opgenomen dat de consument vier maanden de tijd krijgt om de woning te herfinancieren en te bewerkstelligen dat zijn ex-partner wordt ontslagen uit de hoofdelijke aansprakelijkheid. Als de consument daar niet in slaagt, is hij verplicht het huis drie maanden na het verstrijken van de termijn te koop aan te bieden.
- 2.3 Ter uitvoering van het echtscheidingsconvenant heeft de consument de bank verzocht zijn ex-partner te ontslaan uit de hoofdelijkheid. Dat verzoek is door de bank afgewezen omdat de financiële draagkracht van de consument onvoldoende is om de hypothecaire lening zelfstandig te kunnen dragen.

De klacht en vordering

- 2.4 De consument stelt zich – kort en zakelijk weergegeven – op het standpunt dat het besluit van de bank om het verzoek te weigeren naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is. Ter onderbouwing van zijn standpunt heeft de consument aangevoerd dat de woning sinds ondertekening van het echtscheidingsconvenant economisch aan hem is toebedeeld en dat alle hypotheeklasten door hem zelf worden gedragen. Zijn financiële draagkracht is de afgelopen 17 jaar voldoende geweest en dat is nu nog steeds zo. De waarde van de woning is bovendien ruimschoots voldoende om als zekerheid te dienen voor de hypothecaire geldlening. Het belang van de bank bij handhaving van de hoofdelijkheid van de ex-partner is daarom gering. De consument heeft verder aangevoerd dat de gevolgen van een gedwongen verkoop van de woning voor hem groot zijn omdat hij een gedeelte van de woning gebruikt voor zijn werk. De verkoop van de woning zal daarmee een negatief effect hebben op zijn bedrijfsresultaat.
- 2.5 De consument vordert dat de bank het ontslag uit de hoofdelijkheid van zijn ex-partner verleent.

Het verweer

- 2.6 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

- 3.1 De vraag die aan de commissie voorligt is of de bank het verzoek tot ontslag uit de hoofdelijkheid van de ex-partner mocht weigeren. De commissie is van oordeel dat de bank dat mocht doen en licht dat als volgt toe.
- 3.2 De commissie stelt voorop dat het ontslag uit de hoofdelijke aansprakelijkheid neerkomt op een wijziging van de overeenkomst van geldlening.

Voor een wijziging van de overeenkomst is in beginsel instemming van alle contractspartijen nodig, tenzij de weigering om in te stemmen naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is (artikel 6:248 lid 2 van het Burgerlijk Wetboek).¹

- 3.3 In het onderhavige geval is de weigering van de bank om het ontslag uit de hoofdelijkheid te verlenen niet onaanvaardbaar. Het gevolg van het ontslag uit de hoofdelijkheid is dat de bank zich alleen op de consument – en niet ook op zijn ex-partner – kan verhalen. De bank heeft onderzocht of de consument de hypotheeklasten zelfstandig kan dragen. Daarbij is van belang dat de bank wettelijk verplicht is te waken voor overkreditering van haar klanten. De bank heeft zich daarom te houden aan de geldende normen voor verantwoorde kredietverstrekking. Op basis van inkomens- en vermogensgegevens is de bank tot de conclusie gekomen dat de financiële draagkracht van de consument ontoereikend is. Naar het oordeel van de commissie heeft de bank daarmee voldoende gemotiveerd aangevoerd dat zij belang heeft bij het handhaven van de hoofdelijke aansprakelijkheid. Dat de consument tot op heden aan zijn betalingsverplichtingen heeft voldaan maakt dat niet anders, nu dat geen garantie biedt voor de toekomst. Ook de stelling van de consument dat de bank zijn inkomen op onjuiste wijze heeft vastgesteld kan hem niet baten. De beoordeling van de financiële draagkracht van de consument valt binnen de beleidsvrijheid van de bank.
- 3.4 Tegenover het belang van de bank staat het belang van de consument om zijn woning te behouden. Hoewel de commissie begrijpt dat de behoefte van de consument om zijn woning te kunnen behouden groot is, is dat belang niet zodanig zwaarwegend dat de weigering van de bank om het ontslag uit de hoofdelijkheid te verlenen onaanvaardbaar moet worden geacht. De commissie concludeert op grond van de voorgaande overwegingen dat de klacht van de consument ongegrond is.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies, omdat deze beslissing is genomen in een verkorte procedure. Meer informatie hierover staat in artikel 32 van het reglement, te vinden op de website van Kifid (www.kifid.nl/reglementen-en-statuten). Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

¹ Geschillencommissie Kifid, nrs. 2020-777 en 2020-562.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek
Artikel 248

- “1 Een overeenkomst heeft niet alleen de door partijen overeengekomen rechtsgevolgen, maar ook die welke, naar de aard van de overeenkomst, uit de wet, de gewoonte of de eisen van redelijkheid en billijkheid voortvloeien.

- 2 Een tussen partijen als gevolg van de overeenkomst geldende regel is niet van toepassing, voor zover dit in de gegeven omstandigheden naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn.”